Dosarul nr. 4-588/2024
4-24026740-12-4-11032024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

08 mai 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul: Radu Grecu
Grefierului: Marcela Rodideal
Cu participarea:
Apărătorului făptuitorului Emil Iorga
în lipsa:
Făptuitorului Ion Doni
Agentului constatator Dorian Sîrbu

examinând în ședința de judecată publică cauza contravenţională intentată împotriva lui **Doni Ion**, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 241[1] alin. (1) din Codul contravenţional, precum şi demersul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP privind privarea lui de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni până la un an,

c o n s t a t ă:

Făptuitorul **Doni Ion**, la data de 03.03.2024, la ora 17:40, aflându-se la volan şi conducând mijlocul de transport de model „*****”, cu n/î *****, în localitatea mun. Chişinău, str. Uzinelor 14/2, conducătorul auto a încălcat prevederile RCR manifestând un comportament agresiv.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator al DP Centru a INSP a IGP a MAI – Sîrbu Dorian, au fost încadrate în baza art. 241[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Apărătorul contravenientului în şedinţa de judecată a solicitat respingerea demersului agentului constatator.

În şedinţă de judecată *agentul constatator* cât și *contravenientul* nu s-au prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Examinând cauza contravențională şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa

în coroborare cu menţiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 258318, încheiat la 03.03.2024, la ora 17:45 de către agentul constatator al DP Centru a INSP a IGP – Sîrbu Dorian, în acţiunile lui **Doni Ion** s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 241[1] alin. (1) din Codul Contravențional, pe fapta comisă la 03.03.2024, la ora 17:40.

Consecutiv, potrivit art. 395 din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond și adoptarea deciziei la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), cu propunerea de aplicare a sancțiunii principale și a sancțiunii complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce vehicule.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, În conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art.38 alin.(4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 258318, încheiat la 03.03.2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului

contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului **Doni Ion**, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată în procesul verbal cu privire la contravenție.

La fel, în aceste condiții, instanţa conchide că a fost respectat și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă **Doni Ion** nu a indicat în rubrica *”obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit proces-verbal”* careva dezacord, chiar dacă a semnat atât pentru faptul întocmirii actului în prezenţa sa, cât şi pentru aducerea la cunoştinţă a drepturilor şi/sau obligaţiilor sale, şi a copiei procesului verbal, iar în şedinţă de judecată nu s-a prezentat şi nu s-a interesat de propria cauză.

La fel, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța observă că făptuitorul/petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător.

Respectiv, instanţa consideră că în acest sens, au fost respectate condiţiile legale impuse prin prisma art. 443 alin. (8) din Codul contravenţional, oferind credibilitate probelor acumulate de agentul constatator, prin valabilitatea aparatului de măsurare a vitezei şi admiterea agentului constatator la procesul de documentare a contravenţiilor din Capitolul XIII din acelaşi cod, datele aparatului de măsurare fiind fixate în procesul verbal cu privire la contravenţie şi în proba fotografică care a relevat timpul şi locul comiterii faptei.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor

condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 258318, încheiat la 03.03.2024, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 258318, încheiat la 03.03.2024 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul **Doni Ion** este învinuit precum că a comis contravenția prevăzută de art. 241[1] alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție *încălcarea de către conducătorul de vehicul a prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere, săvârșită prin manifestarea de comportament agresiv.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 258318, încheiat la 03.03.2024; cazierul contravențional autentic, eliberat pe numele făptuitorului **Doni Ion** din care denotă că anterior, acesta, în perioada de timp de la 04.09.2023 până la 04.03.2023, a fost sancţionat contravenţional de 7 ori, din care pedepsele nu au fost executate, iar totodată în privinţa făptuitorului i-au fost aplicare puncte de penalizare, care cumulativ reprezintă 14 puncte de penalizare; raport.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 258318, încheiat la 03.03.2024.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, la data de 03.03.2024, la ora 17:40, aflându-se la volan şi conducând mijlocul de transport de model „*****”, cu n/î *****, în localitatea mun. Chişinău, str. Uzinelor 14/2, conducătorul auto a încălcat prevederile RCR manifestând un comportament agresiv.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică, or subsecvent, instanţa mai notează că agentul constatator a stabilit fapta în ordinea unei contravenţii flagrante, reieşind inclusiv din termenul relativ scurt al constatării faptei şi cel al comiterii, enunţate în procesul verbal.

În acest sens, în cazul neglijării acestei activități, statul și-ar diminua considerabil rolul de gardian în apărarea interesului public și a ordinii de drept în cazul săvârșirii acelor fapte ce sunt considerate cu o periculozitate mai redusă și calificate drept contravenții.

La fel, în acelaşi aspect, faţă de probele administrate în cauză, de prezumția de legalitate şi temeinicie a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată inclusiv pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar făptuitorului **Doni Ion** i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal, inclusiv de a prezenta obiecţii atât la momentul întocmirii procesului verbal, cât şi în şedinţă de judecată, dar a ezitat în acest domeniu şi mai mult a manifestat dezinteres de a se prezenta în şedinţă, în pofida înştiinţării legale, motiv pentru care instanţa consideră că nu au fost răsturnate aceste prezumţii de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenţie.

Or, procesul verbal cu privire la contravenție nu este un simplu act de acuzare, întrucât conține și constatarea faptei făcută personal de agentul constatator, precum și sancțiunea aplicată, iar astfel, acest act nu numai că nu este lipsit de forță probantă, dar face dovada situației de fapt până la proba contrară, care trebuie făcută inclusiv de făptuitor.

Respectiv, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat şi nici nu a motivat în într-un anumit mod netemeinicia procesului verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate și nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, chiar dacă a avut acest drept.

În concluzie, fapta reținută este probată cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenția procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 258318, încheiat la 03.03.2024, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, pot fi considerate legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni, or conform procesului verbal cu privire la contravenţie, întocmit la un interval de timp infim de la momentul comiterii, denotă constatarea flagrantă de agentul constatator a faptei, cât şi identitatea corectă a conducătorului auto **Doni Ion**.

Respectiv, scopul urmărit a fost de a asigura executarea în mod corespunzător a obligațiilor conducătorului auto prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, precum și de a preveni săvârșirea unor noi încălcări, ce ar garanta pe viitor nu doar protecția vieții și sănătății șoferului, dar și securitatea tuturor participanților la trafic.

Cu privire la respectarea dreptului la apărare, instanța de judecată precizează că, a garantat dreptului făptuitorului să participe efectiv la examinarea cauzei contravenționale, ce include, printre altele, dreptul acestuia nu numai de a fi prezent, dar și de a urma procedurile în fața instanței, dar în pofida acestui fapt, făptuitorul nu a înaintat obiecţii şi nici nu s-a mai prezentat în ședința de judecată pentru a infirma constatările stabilite de agentul constatator.

Instanţa precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în niciun fel drepturile participanților la trafic, la caz, a făptuitorului **Doni Ion**.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la alineatul (1) a art. 241[1] a Codului contravenţional.

Totodată, instanța de judecată reflectă că, petiționarului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, posibilitate neglijată de **Doni Ion**.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanţa notează în continuare că dosarul contravențional în privința lui **Doni Ion** pe semnele contravenției prevăzute de art. 241[1] alin. (1) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, inclusiv cu recomandarea agentului constatator de privarea de dreptul de a conduce pe un termen determinat.

Potrivit art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

Totodată instanța menționează la momentul comiterii contravenției art. 241[1] alin. (1) Cod contravențional prevede o sancțiune cu amendă de la 30 la 40 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 20 la 40 de ore, sau cu arest contravenţional pe un termen de la 3 la 15 zile, în toate cazurile cu sau fără privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la un an.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui **Doni Ion**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 241[1] alin. (1) din Codul contravențional și îi va aplica făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 30 unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare și cu privarea de dreptul de conduce vehicule pe un termen de 6 luni.

În argumentarea acestei sancţiuni, instanţa mai motivează prin prisma prevederilor art. 42 alin. (1) şi 43 alin. (1) lit. b) din Codul contravenţional şi anume că anterior, făptuitorul a mai fost sancţionat contravenţional, doar pentru comiterea unor fapte în domeniul securităţii circulaţiei rutiere, inclusiv pentru depăşirea limitei de viteză, demonstrând predispoziţia de a recidiva, motiv pentru care instanţa nu mai poate aplica pedeapsa într-un cuantum mai redus şi mai aproape de limita minimă a sancţiunii.

În acelaşi context, instanţa va informa făptuitorul că în temeiul art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în

care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În conformitate cu prevederile art. 3, 36, 395, 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Doni Ion** în comiterea contravenției prevăzute de art. 241^1 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică o sancțiune cu amendă în cuantum de 30 (treizeci) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 1 500 (o mie cinci sute) de lei, cu aplicarea a 5 (două) puncte de penalizare și cu privarea de dreptul de conduce vehicule pe un termen de 6 luni.

Se explică lui **Doni Ion** că, potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Radu Grecu**